

Verslag vogelweekend Terschelling 9-11 april 1976.

9 april 1976, 4 uur 's middags, Oosterspoorplein, Hilversum.

Het begon allemaal niet zo best die middag. Met drie man stonden we daar toen onze excursieleider Vogel zei: "Laten we dan maar gaan". Toen bleek echter om duistere redenen dat er geen transport aanwezig was. Goede raad bleek toen inderdaad duur, want het kostte een taxi naar Soestdijk om een auto te halen. Uiteindelijk vertrokken we met een vertraging van een half uur via de IJsselmeerpolders richting Harlingen. Onderweg haalden we de auto in met de andere twee "vogelaars" die aan het weekend deelnamen. In formatie werd verder gereden naar de boot. Even buiten Sneek ontdekten we nog een grote gemengde kolonie van Blauwe Reigers en Roeken. Nog ruimschoots op tijd bereikten we de boot die ons naar Terschelling zou brengen. Daar het duister al vroeg over de Waddenzee daalde, werd onderweg niet veel gezien, behalve Eidereenden en op de strekdam grote aantallen Steenlopers en strandlopers, waaronder nekele paarze.

In de verte wenkten de lange ronddraaiende lichtvingers van de Brandaris ons al. Op het eiland aangekomen snel per bus naar Formŕrum waar bij 't kampeerhuis "Vesta" de gehuurde stalen rossen al gereed bleken te staan. Na een bakje dampende koffie snel onder de wol resp. in de zak, want de volgende morgen zou het al vroeg dag voor ons zijn.

Zaterdag 10 april

Uauwelijks waren we in alle vroegte ontwaakt, of we hoorden al het vrolijke lied van Winterkoning en Heggemus. Op de fiets vertrokken we richting 't wad. Onderweg zagen we al direct enige Kemphenmetjes, terwijl overal in de lucht het geroep van Grutto, Tureluur, Kievit en Scholekster weerklonk. De Graspiepers en leeuweriken stortten ook een waterval van parelende klanken over ons uit. In de weilanden waren grote aantallen Goudplevieren met een kleed variërend van het winterpakje tot het mooiste zomerkostuum. Bij het wad ontwaarden we vele fouragerende vogels, zoals Wulpen, Grutto's, Scholeksters, Steerlopers, Bonte Strandlopers en Rotganzen. Deze laatste zouden we nog vaker onder allerlei omstandigheden zien. Vooral het laag overvliegen van een grote formatie van deze fraaie ganzen maakte grote indruk.

Intussen liet boven de weilanden een Watersnip van zijn aanwezigheid blijken door al "blatend" zijn duikvluchten uit te voeren. In de sloten werden meerdere malen de prachtige bontgekleurde Slobeenden gezien.

Inmiddels was de kille ochtendnevel al door de zon verdreven en het werd een prachtig nagenoeg windstille dag. Na een "verlaat" ontbijt werden de rijwielen weer bestegen en togen we richting Boschplaat. De blonde duinen lieten duidelijk hun blondheid zien: de helm en het zand overheersten in kleur, slechts hier en daar gesierd door het geel van het klein hoefblad en het groen van de cranberry ofwel lepeltjesheide. Wist u overigens dat dit laatste in de 18e eeuw voor het eerst werd ontdekt op Terschelling? Een veertig jaar geleden gehouden onderzoek heeft uitgewezen dat deze planten daar dankzij een strandjutter, ene heer Cupido, zijn terecht gekomen. Een vat dat volgens hem alleen maar rotte bessen bevatte, werd als waardeloos in het duin achtergelaten. En nu groeien overal op het eiland deze kleine struikjes. Van de bessen van de cranberry wordt nu nog steeds de smakelijke Cranberrywijn en -jam bereid.

Verdergaand naar de Boschplaat werd ons de weg gewezen door een ijverige Tapuit die van paal naar paal voor ons uit vloog. Op deze tocht genoten we bovenal van de schitterende zweefvluchten van in totaal zeker zo'n acht paar Blauwe Kiekendieven, die ons soms op zeer korte afstand passeerden. (N.B. Dezer dagen vernomen van de vogelwachters dat er dit jaar 12 paar Blauwe Kiekendieven en 1 paar Grauwe Kiekendieven op Terschelling verbijven).

Jammer dat het vogelreservaat "verboden toegang" voor ons bleef, want daar zou ook veel te zien zijn geweest, getuige de grote "wolken" vogels die we in de verte zagen.

De terugtocht ging door de duinen en bij een moerassig plekje in het natuurreserveaat "Koegelwieck" konden we van zeer nabij Goudhaantjes, Roodborstjes, Kepen en een Tjiftjaf op de grond zien fourageren. Een plotse-ling overvliegende Sperwer verdreef echter ineens al dat kleine grut. Teruggaande naar ons nachtverblijf vlogen er vlak bij de bebouwde kom nog een paar Blauwe Kiekendieven over. Een alweer late avondmaaltijd ging er als koek in. Eenmaal in de kooien gevallen, sliep iedereen bijna onmidde-lijk als een roos.

Zondagmorgen, 11 april

Alweer vroeg dag en alweer mooi weer. Wederom gingen we het wad be- kijken vanaf de dijk. Maar ditmaal ontdekten we daar ook vele Goudplevieren, waartussen nog een enkele Zilverplevier en tientallen Rosse Grut. Ook een Kanoetstrandloper werd nog opgemerkt, terwijl de Rotganzen eveneens weer diverse malen overkwamen, en de Steenloper-tjes in snelle vlucht rondraasden. Boven de weilanden ontwaarden we nog eens de Sperwer, terwijl in het weiland een heel stel Scholeksters als deftige dominee's stonden te confereren en daarna driftig heen en weer stapten al klepperend met de snavels. Een komisch gezicht! Ook de fraaie Kluut met zijn fragiele lei- blauwe pootjes werd van nabij geobserveerd.

Het viel ons wel op dat alle weilanden door z.g. "liefhebbers" werden afgestroopt op zoek naar kievitseieren; of dat tegenwoordig nog wel zo hard nodig is, waag ik ernstig in twijfel te trekken. De fietstocht voerde ons verder door de Hoornse bossen waar we door het gekneuter van de Kneutjes nog opmerkzaam werden gemaakt op de aanwezigheid van een aantal fraaie Barmsijsjes. In de duinen liepen weer de nodige Wulpen, terwijl ook nog Kepen in vol zomertenuet werden gezien. Zo langzamerhand werd het tijd om het middagmaal te gebruiken. Een Blauwe Kiekendief zeildeten afscheid over het duin. Nadat de fietsen - die zo langzamerhand toch wel martelwerk- tuigen waren geworden - waren weggebracht, werd een heerlijk maal bruine bonen gemuttigd en toen was de tijd aangebroken om met de bus de haven weer op te zoeken. Op de boot in de haven nog een tijd genoten van de toch altijd weer indrukwekkende vliegkunsten van de Kokmeeuwen en de zilvers, terwijl de eiders statig bleven rondzwemmen. Op de terugvaart werden boven de Wadden- zee enige Middelste Zaagbekken gezien en enkele Grote Sterns stortten zich pardoos in het water om een visje te bemachtigen.

En zo kwam er een einde aan een prachtig vogelweekend. De "vogelaars" van der Zwaan, Delachaux, ondergetekende en de "vogelaarster" Rosier gingen huiswaarts in de wetenschap dat het motto van het "Ex Libris" van onze erinente leider Y.S. Vogel, "Vagans Aquiro" (al zwerfende vergaar ik) veel waarheid bevat, want wie onzer had er in die twee dagen niet iets bij- geleerd over de 69 vogelsoorten, die we in het wad hadden gekregen.

Bé Hennephof.